

РЕШЕНИЕ

№ 1586

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20241110201841 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. А. чрез адв. С. С. срещу наказателно постановление /НП/ № 22-4332-005390/04.04.22г., издадено от началник на АНД О"ПП"-СДВР, с което на жалбоподателя Б. А. А. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 137а ал.1, ал. 1 ЗДвП и административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.1,2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал.1 т.1 ЗДвП.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява.

Въззиваемата страна О"ПП"-СДВР не изпраща представител. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение с подадените писмени бележки.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.03.2022г. около 15:06 часа в гр. София по Околовръсен път с посока на движение от бул. „Европа“ към бул. „Царица Йоана“ жалбоподателят Б. А. управлявал лек автомобил „МАЗДА 121“ с ДК №

****. Той бил спрян за проверка от служители на СДВР. В хода на проверката било установено, че лицето-водач на превозното средство не е поставил обезопасителен колан и не представил СУМПС и контролен талон към СУМПС. Свидетелят В. Д. съставил за тези нарушения на жалбоподателя АУАН като квалифицирал нарушенията като такива по чл.137а ал.1 от ЗДвП и по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП.

Въз основа на издадения АУАН било издадено и НП, в което при същата словесна и правна квалификация на сочените нарушения на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50.0лв. и административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

Съгласно приложената към приетите материали по делото заповед на министъра на вътрешните работи актът е издаден от лице, имащо съответните правомощия.

Горепосочената фактическа обстановка беше установена въз основа на показанията на св. В. Д., както и въз основа на писмените доказателства, приобщени към материалите по делото, а именно – АУАН, справка-извлечение за нарушения и наложени наказания по ЗДвП, заповед на министъра на вътрешните работи. Съдът кредитира разказа на разпитания свидетел, тъй като същият в синхрон със свеждащото се от писмените доказателства сочи факти и обстоятелства, очертаващи предмета на производството – време, място, вид на моторно превозно средство, лицето управлявало същото както и липсата на поставен обезопасителен колан, респективно представяне на документи при проверката.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е **процесуално допустима**, тъй като изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения за това срок, срещу акт, подлежащ на контрол пред съда по осъществения процесуален ред.

Разгледна по същество, тя е **неснователна**.

Текстът на чл.137а ЗДвП, чийто състав се твърди да е нарушен от жалбоподателя, сочи че *„Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства*

са оборудвани“. В посочената правна норма ясно е въведено задължението на водачите. По-насетне законодателят е допуснал и лимитативно предвидил хипотези, при което водачите са освободени от изпълнение на посоченото задължение, а именно : бременните жени; лицата, чието физическо състояние не позволява използването на обезопасителен колан; лицата с трайни увреждания на горни крайници и/или опорно-двигателния апарат, които управляват моторни превозни средства, адаптирани съобразно техните нужди; водачите на таксиметрови автомобили, когато превозват пътници в рамките на населеното място; инструкторите - при управление на автомобила с учебна цел.

В процесната хипотеза жалбоподателят не твърди да е лице, което при управление на моторно превозно средство попада в хипотезата на водач, чието физическо състояние не му позволява да използва обезопасителен колан.

Съдът счита, че извършването на административното нарушение е несъмнено установено от доказателствата по делото. Установява се фактът водачът да е управлявал превозното средство, без да е поставил обезопасителен колан при наличие на съответно съоръжение за това монтирано в лекия автомобил. Деянието е извършено при ясно формирани представи у жалбоподателя, че има възможност да постави обезопасителен колан, че следва да го стори и че управлява превозното средство, без да го е направил. При тези представи е осъществил и нарушението. Санкцията е в рамките на законоустановеното, адекватна на извършеното нарушение и личността на нарушителя, поради което не следва да бъде редуцирана.

Доказателствата по делото очертават водачът на превозното средство-жалбоподателят да е управлявал същото, като към момента на извършване на проверката, той не е представил СУМПС и контролен талон към СУМПС. Нарушението е на просто извършване и изпълнителното му деяние е концентрирано в липсата на активно поведение от страна на водача, изискуемо по закон. Разпоредбата на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП е въвела задължение за водачите на превозни средства да представят СУМПС при проверка и управление на моторно превозно средство. В процесната хипотеза водачът не е изпълнил това си задължение. Деянието е извършено виновно, като той е имал представи за липсата, както и представи, че следва да

управлява моторно превозно средство и представи СУМПС при проверка на контролните органи. При тези представи е предприел управлението на лекия автомобил и е допуснал осъществяването на нарушението. Санкцията е определена съобразно въведеното в закона, явява се адекватна на нарушението и личността на нарушителя, поради което не следва да бъде редуцирана.

Вярно е, че след последното изменение на чл. 100 ал.1 т.1 ЗДвП, законодателят е отменил задължението на водачите да носят контролен талон към СУМПС и непредставянето в хода на проверката на същия не съставлява административно нарушение към настоящия момент. Същевременно водачите, съобразно редакцията на приложимия чл. 100 ал.1 т.1 ЗДвП са длъжни да представят СУМПС. Тъй като жалбоподателят не е сторил това, а административното нарушение е осъществено с непредставянето на СУМПС при проверката, при правилно определена санкционираща норма, атакуваното НП и в тази му част следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на производството Б. А. А. следва да заплати в полза на СДВР сумата от 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № 22-4332-005390 /04.04.22г., издадено от началник на АНД О"ПП"-СДВР, с което на Б. А. А. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 137а ал.1, ал. 1 ЗДвП и административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.1,2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал.1 т.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Б. А. А. да заплати в полза на СДВР сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____